

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1867)

Citation: Houstrup, Jens Christian : "BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1867)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 536. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000168.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

C. Hostrup til L. Mynster.
1867

Jeg kan ikke lade mig affærdige paa den Maade. Det er en haard og, reent ud sagt, — skammelig Beskyldning, at jeg skriver eller siger noget for et Partis Skyld, og mindst kunde jeg have ventet mig af dig, der kjender mig, og som s. 537 altid ellers med Rette gjør Krav paa at ansees for at være billig og retfærdig, en saadan Uretfærdighed. Du vilde dog vist blive meget opbragt paa mig, hvis jeg nu beskyldte dig for (hvad jeg dog paa ingen Maade gjør) at komme med slige ubegrundede Paastande for at snakke dit Parti efter Munden. Jeg kan meget godt see Smagløsheder hos Grundtvigianere og hos Grundtvig selv, og jeg har aldrig - leflet med Platheden. Jeg har i mine Prædikener valgt de bedste, de klareste, de meest træffende Udtryk, jeg havde ved Haanden, andet Hensyn har jeg ikke taget, og jeg har heller ikke hidtil ved Gjennemsyn kunnet finde Udtryk, der for mig var bedre; men du skylder mig at nævne mig noget af det, der har forarget dig; jeg vil, som jeg skrev sidst, prøve det for mig selv for at vide, om jeg kan give dig Ret i dine Indvendinger, og du skal have Tak for alt, hvad du kan gjøre mig opmærksom paa, men ikke for den Uret, du har gjort mig.

Den eneste Anmeldelse af mine Prædikener, jeg har seet, er den i Berlingske. Deri omtales min Samling som «primitive Tanker, udtalte i et heelt igjennem tillært Sprog». Jeg har nu den Mening, at ingen anden Grundtvigianer skriver og taler som jeg, at mit Sprog er nok saa primitivt som mine Tanker; jeg har troet at opdage, — efter at jeg blev Præst, at jeg havde den Gave at kunne tale jævnt og klart, paa een Gang fri for al Opskruethed s. 538 og Plathed. Du benægter det sidste; saa nævn mig i det Mindste nogle Exempler.

Dit Raad om ikke at bryde med min Fortid trænger jeg ikke til. Jeg har ikke brudt med min Fortid, ikke med mine gamle Venner, ikke med mine Ungdomsidealer, — jeg er Gud skee Lov ung endnu. Jeg omgaaes med alle Slags Folk, naar jeg synes om dem og har nogen Sympathi for dem, og faaer kun engang imellem Besøg af Grundtvigianere. Jeg følger med, saa godt jeg kan, baade i Politik og Literatur, — læser alt, hvad Martensen skriver, staaer i stadig Forbindelse med mine gamle Yndlinge blandt Digterne, leer hjertelig af mine egne Komedier og ønsker blot, at jeg havde Tid og Ro til at skrive flere. Du synes at troe, at jeg er druknet i en heel Grundtvigsk Vandflod, og jeg ejer neppe ti Grundtvigske Bøger, men bruger rigtignok hans Salmer som de bedste, jeg kjender. — Det Plebejiske hos mig, — hvis du kalder det saaledes, mit Had til det Opskruede, til den forlorne Salvelse, til Embedsvigtighed og Hierarchi, til Fornemhed og Blærieri o. s. v. — er intet Brud med min Fortid, — det er jeg født med. Er der noget Berettiget i Beskyldningen om Plathed, saa træffer den ganske vist ogsaa mine poetiske Arbejder. Jeg er overbeviist om, at jeg Intet har lært deraf i den Grundtvigske Skole, ligesaa lidt som jeg nogensinde i Metropolitanskolen kunde lære at udtrykke mig blot taaleligt paa Latin eller senere paa nogetsomhelt andet fremmed Sprog. s. 539 Grundtvigs Prædikener er aldrig platte, snarere højt stemte (see Søndagsbogen), Birkedal dynger Billeder paa Billeder og er snarere søgt i Udtrykket. Peter Rørdam har jeg aldrig hørt. Hvem har jeg da lært Platheden af? — Svar!

Din C. Hostrup.